

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 ความมุ่งหมายของงานวิจัย

การศึกษาคำสุภาษิตสอนใจในเอกสารและตำราการแปลครั้งนี้มุ่งวิเคราะห์รูปแบบและวิธีการแปลคำสุภาษิต สำนวนโวหาร คำพังเพย และคำอุปมาอุปไมยในภาษาไทย และภาษาอังกฤษจำนวน 10 เล่ม นอกจากนี้แล้วได้ศึกษาถึงประเด็นการเปรียบเทียบข้ามวัฒนธรรม (transcultural comparison) โดยได้ศึกษาความหมายของคำสุภาษิตสอนใจ อัตลักษณ์ของคำสุภาษิตในสามภาษา คือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน วิเคราะห์มุมมองของคนภายในวัฒนธรรมในด้านวิถีชีวิต การทำธุรกิจ และความสามัคคี

5.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

5.2.1 ศึกษาการนำเสนอ การจัดหมวดหมู่ รูปแบบการแปล และตัวอย่างของการแปลคำสุภาษิต สำนวนโวหาร คำพังเพย และคำอุปมาอุปไมยในเอกสาร และตำราการแปลของไทย 10 เล่ม

5.2.2 วิเคราะห์คำสุภาษิตสอนใจภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน ศึกษาความหมายของคำสุภาษิตสอนใจ อัตลักษณ์ของคำสุภาษิตทั้งสามภาษา รวมทั้งการวิเคราะห์มุมมองของคนภายในวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิต การทำธุรกิจ และความสามัคคี

5.3 กรอบแนวคิดการวิจัย

5.3.1 กรอบแนวคิดการวิเคราะห์รูปแบบและวิธีการแปล

5.3.1.1 ศึกษาแหล่งข้อมูล เลือกเอกสารและตำราเกี่ยวกับการแปลจำนวน 10 เล่ม สรุปเนื้อหา เน้นเฉพาะการแปลคำสุภาษิต สำนวน โวหาร คำพังเพย และอุปมาอุปไมย วิธีการแปล และตัวอย่างการแปลในภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

5.3.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ร้อยละ ความถี่ และจำนวนของการนำเสนอการแปลคำสุภาษิต สำนวน โวหาร คำพังเพย และอุปมาอุปไมยในภาษาไทยและภาษาอังกฤษแต่ละเล่มในเอกสารตำราการแปลของไทยจำนวน 10 เล่ม

5.3.1.3 เปรียบเทียบสัดส่วน และจำนวนรูปแบบของการแปลคำสุภาษิต สำนวน โวหาร คำพังเพย และอุปมาอุปไมยในภาษาไทยและภาษาอังกฤษในเอกสารตำราการแปล

ของไทยจำนวน 10 เล่ม ที่ใช้วิธีการแปล 4 วิธีคือ ได้แก่ การแปลแบบตรงตัวตามต้นฉบับ การแปลแบบเทียบเคียง การแปลแบบขยายความ และการแปลแบบตีความ

5.3.2 กรอบแนวคิดการศึกษาคำสุภาษิตสอนใจในวัฒนธรรมข้ามชาติ

5.3.2.1 ผู้วิจัยศึกษา “คำสุภาษิตสอนใจ” ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีนจาก www.specialdictionary/proverb.com พบว่า มีการรวบรวมคำสุภาษิตสอนใจในภาษาต่าง ๆ ทั่วโลก เมื่อศึกษาเฉพาะภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน พบว่า คำสอนใจภาษาไทย ที่แพร่หลายมีจำนวน 88 คำ คำสุภาษิตภาษาอังกฤษที่แพร่หลาย มีจำนวน 1,609 คำ และคำสุภาษิตภาษาจีนที่แพร่หลายมีจำนวน 1,852 คำ ดังนั้นจึงใช้คำสอนใจภาษาไทยจำนวน 88 คำมากำหนดคำในการศึกษาจำนวน 60 คำ

5.3.2.2 ผู้วิจัยใช้ “คำสอนใจ” เรียกคำสุภาษิต สำนวน โวหาร คำพังเพย และอุปมาอุปไมยในภาษาไทย ซึ่งส่วนใหญ่่มุ่งที่จะสอนใจให้ทำความดี อย่าประมาท อย่าทำชั่ว ยึดมั่นศาสนา ผู้วิจัยมีความเห็นสอดคล้องกับผู้แต่งตำราการแปลของไทยคือ รัชณี ซอโตติกุล ซึ่งแต่งหนังสือเรื่อง “สุภาษิตอังกฤษ - คำสอนใจของไทยที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน” โดยได้เรียกคำเหล่านี้รวมกันว่า “คำสอนใจ”

5.3.2.3 การคัดเลือกคำสุภาษิตสอนใจเพื่อศึกษาวัฒนธรรมข้ามชาติ ผู้วิจัยใช้เอกสารตำราแปลของ รัชณี ซอโตติกุล ซึ่งแต่งหนังสือ “สุภาษิตอังกฤษ - คำสอนใจของไทยที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน” เป็นหลักในการคัดเลือกคำสอนใจ และมีการนำเสนอคำสุภาษิตสอนใจภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีนที่มีความหมายคล้ายคลึง แล้ววิเคราะห์ความสัมพันธ์ในมุมมองของคนภายในวัฒนธรรมจำนวน 60 คำ

5.3.2.4 การคัดเลือกประเด็นวัฒนธรรมข้ามชาติที่น่าสนใจจากเอกสารตำราการแปลของไทยจำนวน 10 เล่ม ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาใน 3 หมวดหมู่ คือ ด้านวิถีชีวิต การทำธุรกิจ และความสามัคคี มูลเหตุการศึกษาครั้งนี้สืบเนื่องจาก

5.3.2.4.1 การเรียนรู้สังคมความเป็นอยู่ของคนในแต่ละวัฒนธรรม ควรเริ่มจากการศึกษาด้านวิถีชีวิต

5.3.2.4.2 เรื่องการทำธุรกิจ คนจีนได้ชื่อว่า เป็นผู้ที่มีความชำนาญทางด้านทำธุรกิจ ดังนั้นการเรียนรู้วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าขาย จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมข้ามชาติ และสามารถนำความรู้มาเป็นประโยชน์ทางธุรกิจเพิ่มขึ้น

5.3.2.4.3 สำหรับความสามัคคี ปัจจุบันในสังคมไทยกำลังเรียกร้องความสามัคคีภายในชาติ จึงมีความสำคัญมากที่ต้องศึกษาวัฒนธรรมข้ามชาติด้านความสามัคคี เพื่อนำมาปรับใช้ในการเรียนการสอนให้เยาวชนสนใจ และทำความเข้าใจปัญหาต่าง ๆ ในสังคมไทย

5.3.2.5 จัดกลุ่มคำสุภาษิตสอนใจสามภาษาใน 3 หมวดหมู่ คือ ด้านวิถีชีวิต การทำธุรกิจ และความสามัคคี หมวดหมู่ด้านละ 20 กลุ่มคำสุภาษิตสอนใจ ดังนั้นจึงรวมเป็น 60 กลุ่มคำสุภาษิตสอนใจ

5.3.2.6 ศึกษาจากแนวคิดที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมข้ามชาติว่า วัฒนธรรมสามารถศึกษาเปรียบเทียบกันได้ เรียกว่า การเปรียบเทียบข้ามวัฒนธรรม (transcultural comparison) โดยใช้การวิเคราะห์ความหมายสอนใจ และความสัมพันธ์ของความคิดในมุมมองของคนภายในวัฒนธรรม

5.3.2.7 วิเคราะห์กลุ่มคำสุภาษิตสอนใจทั้งสามภาษาแต่ละกลุ่ม คือ ศึกษาความหมายของคำสอนใจ อัตลักษณ์ของคำสุภาษิตในสามภาษา การเปรียบเทียบข้ามวัฒนธรรม (transcultural comparison) และมุมมองของคนภายในวัฒนธรรม (emic perspectives)

5.4 การดำเนินการวิจัย

5.4.1 ดำเนินการวิจัยตามกรอบแนวคิดในการวิจัยข้างต้นจากเอกสารตำราการแปลของไทย จำนวน 10 เล่ม ใช้สถิติร้อยละ ความถี่ และจำนวนการนำเสนอการแปล คำสุภาษิต จำนวน ไวยากรณ์ คำพังเพย และคำอุปมาอุปไมย ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษแต่ละเล่ม และเปรียบเทียบสัดส่วนและจำนวนรูปแบบการแปล 4 วิธี การแปลแบบตรงตัวตามต้นฉบับ การแปลแบบเทียบเคียง การแปลแบบขยายความ และการแปลแบบตีความ

5.4.2 คัดเลือกประเด็นวัฒนธรรมข้ามชาติจากคำสอนใจไทย สุภาษิตอังกฤษ และของจีน โดยอาศัยเอกสารตำราแปลของ รัชณี ซอ โสติดิกุล ซึ่งแต่งหนังสือ “สุภาษิตอังกฤษ- คำสอนใจของไทยที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน” เป็นหลักคัดเลือก ได้มีการนำเสนอในคำสุภาษิตสอนใจภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีนที่มีความหมายคล้ายคลึง แล้วนำมาจัดหมวดหมู่ด้านวิถีชีวิต การทำธุรกิจ และความสามัคคี

5.4.3 วิเคราะห์และสังเคราะห์ประเด็นที่ควรศึกษาจากคำสอนใจภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีนในบริบทของวัฒนธรรมข้ามชาติที่น่าสนใจด้านวิถีชีวิต การทำธุรกิจ และความสามัคคี

5.4.4 ปรึกษาและตรวจสอบคำแปลคำสุภาษิตจีนจากอาจารย์ในสาขาวิชาภาษาจีน 5 คน

5.4.5 เขียนและสรุปรายงานการวิจัย

5.4.6 แก้ไขปรับปรุง และจัดพิมพ์รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

5.5 สรุปผลการวิจัย

5.5.1 สรุปผลการวิเคราะห์เอกสารตำราการแปลของไทยจำนวน 10 เล่ม

ผลการวิเคราะห์เนื้อหา การนำเสนอ จำนวน ร้อยละของคำประเภทต่าง ๆ ได้แก่ คำสุภาษิต คำนวน โวหาร คำพังเพย และคำอุปมาอุปไมย จากเอกสารตำราการแปลไทยจำนวน 10 เล่มมีดังนี้

5.5.1.1 เอกสารตำราการแปลจำนวน 10 เล่มที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จัดพิมพ์ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2514 ถึง ปีพ.ศ. 2549 ทุกเล่มมีการแปลคำสุภาษิต คำนวน โวหาร คำพังเพย และคำอุปมาอุปไมย ด้วยวิธีการแปล 4 วิธี คือ วิธีการแปลแบบตรงตัว ตามต้นฉบับ วิธีการแปลแบบเทียบเคียง วิธีการแปลแบบขยายความ และวิธีการแปลแบบตีความ แต่ละเล่มใช้วิธีการนำเสนอการแปลต่างกันคือ ใช้การเรียงลำดับตามตัวอักษรภาษาอังกฤษของคำสุภาษิตหรือสำนวน เช่น หนังสือชื่อ “สำนวนกริยาภาษาอังกฤษและสะแลง” ผู้แต่งคือ โจอัน แอล ฮิกสัน และ พ.อ.นิจ ทองโสภิต บางเล่มนำเสนอด้วยรูปภาพประกอบคำสุภาษิตเพื่อจูงใจความสนใจของผู้อ่านมีจำนวน 2 เล่มคือ ชื่อหนังสือ “สนุกกับสำนวนภาษาอังกฤษ” ผู้แต่งคือ ประเพศ ไกรจันทร์ และ “พจนานุกรมภาพสำนวนอเมริกัน” ผู้แต่งคือ เรณู ชูความคิด บางเล่มนำเสนอด้วยวิธีการแปลคือ “คู่มือนักแปลอาชีพ” ผู้แต่งได้แก่ ศ. ดร.สิทธิ พิณีภูวดล และ “แปลให้เป็นแล้วเก่ง” ผู้แต่งคือ เตือนจิตต์ จิตต์อารี ส่วนหนังสือเล่มที่ สัญญวี สายบัวแต่ง คือ “หลักการแปล” เน้นการสอนแปลโดยยกตัวอย่างการแปลประเภทจรรยาบรรณ บทกวี คำร่ำพัน และโฆษณาการใช้วิธีการแปลที่ต่างกัน ซึ่งได้แก่คำสุภาษิตสำนวน โวหาร คำพังเพย และคำอุปมาอุปไมย มีจำนวนค่อนข้างน้อย มานำเสนอประกอบวิธีการแปล ส่วนหนังสือที่ สุมณ อริยปิติพันธ์ เป็นผู้แต่งคือ “หลักการแปลภาษาอังกฤษ” ได้ใช้หลักการเดียวกับ สัญญวี สายบัว นำเสนอส่วนที่แปลคำสุภาษิต คำนวน โวหาร คำพังเพย และคำอุปมาอุปไมย เมื่อพิจารณาหนังสือชื่อ “การแปลขั้นสูง Advanced Translation” ที่ผู้แต่งคือ สุพรรณิ ปิ่นมณี พบว่าส่วนใหญ่เน้นให้ผู้อ่านเข้าใจกลไกของภาษา หลักการแปลตลอดจนการแก้ไขปัญหาในการแปลเนื้อหา ส่วนใหญ่จึงประกอบไปด้วยหลักเกณฑ์ในการแปล การอธิบายคำกับความหมาย และการวิเคราะห์สถานการณ์การใช้ภาษา สรุปว่าวิธีการแปลสำนวน โวหาร ใช้วิธีเดียวกับการแปลข้อความเชิงเปรียบอื่น ๆ ซึ่งบางครั้งผู้แปลก็อาจจะจำเป็นต้องใช้ลักษณะการตีความ

5.5.1.2 คำสุภาษิต คำนวน โวหาร คำพังเพย และคำอุปมาอุปไมยส่วนใหญ่มุ่งที่จะสอนใจให้ทำความดี อย่าประมาท อย่าทำชั่ว ยึดมั่นศาสนา ผู้วิจัยจึงเห็นสอดคล้องกับรัชณี ซอโศตติกุล (2548) ได้กล่าวถึงคำสุภาษิต คำพังเพย คำอุปมาอุปไมย และสำนวนไทยต่าง ๆ ที่ส่วนมากเน้นในเรื่องการสอนใจ จึงได้เรียกรวมคำประเภทต่าง ๆ เหล่านี้ว่า “คำสอนใจ” อันเป็นคติสอนใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งผู้วิจัยเห็นด้วยกับรัชณี ซอโศตติกุลที่จะไม่เน้นในเรื่องการเรียก

ประเภทคำต่าง ๆ ในเอกสารตำราแปลของไทยจำนวน 10 เล่ม และที่นอกเหนือจากตำราการแปลเหล่านี้ ในบางครั้งอาจเรียกสับสนกัน บางครั้งเรียกคำเหล่านี้ต่างกัน และมีเอกสารบางเล่มที่เรียกเหมือนกัน เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันในแง่ของความสำคัญ จึงควรเรียกคำเหล่านี้รวมว่า “คำสอนใจ”

5.5.1.3 จำนวนหน้าเอกสารตำราการแปลของไทย 10 เล่มที่เขียนเกี่ยวกับการแปลคำสุภาษิตสำนวน โวหาร คำพังเพย และคำอุปมาอุปไมยรวม 1,425 หน้า โดยมีเอกสารตำราการแปลของรัชนี้ ซอโสตถิกุล “สุภาษิตอังกฤษ-คำสอนของไทยที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน” มีจำนวนหน้ามากที่สุด รองลงมาคือเอกสารตำราการแปลของโจอัน แอล ฮิคสัน และพ.อ.นิจ ทองโสภิต “สำนวนกริยาภาษาอังกฤษและ สะแลง” และเล่มที่มีจำนวนหน้าเขียนเกี่ยวกับคำสุภาษิตสอนใจน้อยที่สุดคือเอกสารตำราการแปลของ สัจฉริย สายบัว “หลักการแปลภาษาอังกฤษ”

5.5.1.4 จำนวนรวมของคำสุภาษิต สำนวน โวหาร คำพังเพย และคำอุปมาอุปไมย ที่ผู้แต่งนำเสนอในเอกสารตำราการแปลของไทย 10 เล่มรวม 4,000 คำ ประเภทของคำที่มีมากที่สุดคือ สำนวนโวหาร รวม 2,263 คำ เอกสารตำราการแปลเล่มที่มีสำนวนโวหารมากที่สุด คือ “สำนวนกริยาภาษาอังกฤษและสะแลง” ผู้แต่งคือโจอัน แอล ฮิคสัน และพ.อ.นิจ ทองโสภิต สำหรับเอกสารตำราการแปลเล่มที่มีจำนวนสำนวนโวหารรองมาคือ “พจนานุกรมภาพสำนวนอเมริกัน” ซึ่งมีผู้แต่งคือ เรณู ชูความคิด ส่วนเอกสารตำราการแปลเล่มที่มีสำนวนโวหารน้อยที่สุดคือเพียง 2 คำ ได้แก่ “คู่มือนักแปลอาชีพ” ผู้แต่งคือ ศ. ดร.สิทธิ พินิจภูวดล

5.5.1.5 วิธีการแปลคำสุภาษิต สำนวน โวหาร คำพังเพย และคำอุปมาอุปไมยที่ผู้แปลใช้มากที่สุดมี 4 วิธี คือวิธีแปลแบบตรงตัว วิธีแปลแบบเทียบเคียง วิธีแปลแบบขยายความและวิธีแปลแบบตีความ วิธีการแปลที่ผู้แปลใช้มากที่สุดคือ การแปลแบบตรงตัว และวิธีการแปลที่ผู้แปลใช้น้อยที่สุดคือ การแปลแบบตีความ ส่วนวิธีการแปลต่าง ๆ ที่นอกเหนือจาก 4 แบบคือ การแปลเปรียบตามหลักสากล (universal) และการเปรียบตามวัฒนธรรม (culture)

5.5.1.6 นอกจากนี้ยังมีเอกสารการแปลที่น่าสนใจอีกสองเล่ม คือ “เรียนภาษาอังกฤษจากสำนวนภาษิตอังกฤษ-ไทย” ผู้แต่งคือ ‘สราวุธ’ ที่นำเสนอคำสุภาษิต สำนวน โวหาร คำพังเพย และคำอุปมาอุปไมย โดยจัดการนำเสนอแบ่งเป็นหมวดหมู่ย่อยในลักษณะของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันหรือไปด้วยกัน เช่น ความรัก – การแต่งงาน หนังสือ – ความรู้ การพูด – คำพูด คำที่ตรงกันข้าม เช่น ความสุข – ความทุกข์ โง่ – ฉลาด ส่วนหนังสือชื่อ “สุภาษิตอังกฤษ-คำสอนใจของไทยที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน” ผู้แต่ง คือ รัชนี้ ซอโสตถิกุล ใช้วิธีการเปรียบเทียบสุภาษิตอังกฤษกับคำสอนใจของไทยที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน โดยใช้การยกคำสุภาษิตอังกฤษและคำสอนใจของไทยที่มีความหมายตรงกัน หรือคล้ายคลึงกัน แล้วนำมาเปรียบเทียบเป็นคู่ และมีคำสุภาษิตคำสอนใจของภาษาอื่น ๆ เสริมให้เห็นความหมายของวัฒนธรรมข้ามชาติได้ดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ใช้ หนังสือชื่อ “สุภาษิตอังกฤษ-คำสอนใจของไทยที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน” ของรัชนี้ ซอโสตถิกุลเป็นแนวทาง

ในการศึกษาวัฒนธรรมข้ามชาติ โดยใช้คำสุภาษิตสอนใจภาษาไทย อังกฤษ และจีน ในด้านวิถีชีวิต การทำธุรกิจ และความสามัคคี

5.5.2 สรุปผลการวิเคราะห์คำสุภาษิตสอนใจสามภาษาในด้านวิถีชีวิต ด้านธุรกิจ และด้านความสามัคคี

5.5.2.1 สรุปการพิจารณาประเด็นวัฒนธรรมข้ามชาติ จากคำสุภาษิตสอนใจทั้งสามภาษาในด้านวิถีชีวิต พบว่า มีคำสุภาษิตสอนใจทั้งสามภาษาเพียงสองชุดที่เหมือนกัน คือในเรื่องลงกระไดสามขั้นไม่มีความสุข ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า เมื่ออยู่ห่างบ้านไม่มีความสุข และข้างนอกสุดโตข้างในเป็นโพรง สรุปคือ ภายนอกดูดีแต่ไม่จริง

5.5.2.2 ส่วนคำสุภาษิตสอนใจทั้งสามภาษาด้านวิถีชีวิตอีก 18 ชุด มีความคล้ายคลึงกันในเรื่องจุดเน้นที่สำคัญ และมีประเด็นปลีกย่อยที่ต่างกัน เช่น การยกตัวอย่างของสัตว์ต่างกัน ทั้งนี้ อาจจะขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม สภาพภูมิประเทศ และสภาพภูมิอากาศที่ต่างกัน เช่น อย่างหมาโคชินให้กินหญ้า คำสอนใจไทยยกตัวอย่าง สัตว์คือวัว คำสุภาษิตของอังกฤษยกตัวอย่างสัตว์คือม้า และคำสุภาษิตจีนยกตัวอย่างคน สังเกตเห็นได้ว่าคำสุภาษิตสอนใจนี้เป็นเรื่องของการบังคับทั้งหมด แต่สิ่งที่ยกมาเป็นตัวอย่างต่างกัน

5.5.2.3 เมื่อพิจารณาคำสอนใจทางด้านวิถีชีวิตโดยรวมแล้วจะเห็นได้ว่า มีลักษณะเป็นข้อมูลสอนใจให้คนเคารพรักบิดามารดา เมื่อเป็นบิดามารดาที่ต้องอบรมสั่งบุตรหลานให้เป็นเด็กเจริญ รักเรียนและเพียรทำความดี ส่วนลูกหลานก็จะเป็นตัวแทนที่ดีของวงศ์ตระกูล มีความสุภาพ กิริยามารยาทเรียบร้อย เพราะสำเนียงบอกภาษา กิริยาบอกสกุล อยู่บ้านอย่างมีความสุข รู้จักการคบเพื่อนที่ดี รู้จักคุณลักษณะของคนที่จะสนิทสนมด้วยอย่างถึถ้วนเช่น หน้าเนื้อใจเสือ ข้างนอกสุดโตข้างในเป็นโพรง อย่าเป็นคนข่มขู่ผู้อื่น นั่นคืออย่างหมาโคชินให้กินหญ้า มีความประพฤติดี เช่น อย่าแก่งเท้าหาเสี้ยน อย่างนินทาว่าร้ายบุคคลอื่น มิฉะนั้นจะถูกตั้งฉายาว่า ปากคนยาวกว่าปากกานารีเป็นอื่น เมื่อทำงานต้องอย่าเอา (ขิม) จมูกเขามาหายใจ ต้องเรียนรู้ลักษณะงานว่างานลักษณะใดง่ายหรือยาก เช่นง่ายเหมือนปอกกล้วยเข้าปาก หรือเมื่อพบงานยากต้องทุ่มเททั้งแรงใจและแรงกายอย่างมาก เสมือนกับฝนทิ้งให้เป็นเข็ม หากทำงานแล้วอาจเกิดความผิดพลาดก็ต้องพิจารณาถึงเหตุและผล อย่างกล่าวโทษผู้อื่นว่ารำไม่ดีโทษปี่พาย หรือรำไม่ดีโทษปี่โทษกลอง และต้องพยายามดับความทุกข์ของตนเองเพื่อความสงบสุข พึงระลึกเสมอว่าความสิ้นดีค้นหา ย่อมชนะทุกข์ทั้งปวง (พุทธภาษิต) หากบุคคลใดสามารถจดจำคำสอนใจเหล่านี้ได้ มีการคิดไตร่ตรอง และนำไปพิจารณาพร้อมปฏิบัติในข้อควรปฏิบัติ ก็นับว่าเป็นบุคคลผู้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีพได้ดีและเป็นสุขในสังคม

5.5.2.4 สรุปการพิจารณาประเด็นวัฒนธรรมข้ามชาติจากคำสุภาษิตสอนใจทั้งสามภาษาในด้านธุรกิจพบว่าคำสุภาษิตสอนใจทั้งสามภาษาที่เหมือนกัน มี 7 ชุดคือ

ชุดที่ 2	ช้าเป็นการ นานเป็นคุณ	สรุป	คิดช้า ๆ แล้วทำเร็วคู้จ้งหวะ
ชุดที่ 4	มีเงินมีทองเจรจาได้ มีไม้มีไต้ปลูกเรือนงาม	สรุป	เงินพูดได้
ชุดที่ 6	ทำงานด้วยสมองก่อนจะทำงานด้วยมือ	สรุป	คิดก่อนทำ
ชุดที่ 7	มีสติฟังบรรจบให้ครบบาท	สรุป	เก็บเงินสะสมจากน้อยจนมีมากขึ้น
ชุดที่ 11	เวลาและวารีไม่ยินดีจะรอใคร	สรุป	เวลาและวารีไม่คอยใคร
ชุดที่ 13	เวลาเป็นเงินเป็นทอง	สรุป	เวลาเป็นเงินเป็นทอง
ชุดที่ 17	เอาถุงฟ่อยไปตกปลากะพง	สรุป	ปลาเล็กตกปลาใหญ่

5.5.2.5 คำสุภาษิตสอนใจทั้งสามภาษาในด้านธุรกิจอีก 13 ชุด มีความคล้ายคลึงกันในเรื่องจุดเน้นที่สำคัญ และมีประเด็นปลีกย่อยที่ต่างกัน เช่น การยกตัวอย่างของสัตว์ต่างกัน ทั้งนี้อาจจะขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม สภาพภูมิประเทศ และสภาพภูมิอากาศที่ต่างกัน เช่น เรื่องของการทำกิจการต่าง ๆ ไม่จำเป็นต้องทำให้เป็นเรื่องใหญ่เกินเหตุ ตัวอย่างคือ คำสอนใจไทยว่าอย่าขี่ช้างจับตั๊กแตน คำสุภาษิตของอังกฤษเน้นว่า **อย่าจับผีเสื้อด้วยปืนใหญ่** และคำสุภาษิตของจีนเน้นว่าไม่จำเป็นต้องใช้ **กระทะต้มวัวมาผัดไก่**

5.5.2.6 เมื่อพิจารณาคำสอนใจทางด้านธุรกิจโดยรวมแล้วจะเห็นได้ว่า มีลักษณะส่งเสริมผู้ที่ประสงค์จะทำธุรกิจต้องเป็นคนมุ่งมั่น นั่นคือ น้ำจืดให้รีบตัก เป็นคนรักษาสัญญา มีความซื่อสัตย์ ถือคตว่า ซื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน มีความขยันทำงานต้องทำงานด้วยสมองก่อนจะทำงานด้วยมือ มีความตรงต่อเวลา อย่าปล่อยให้โอกาสทองหลุดมือ รู้จักการประหยัดเงินทองและเวลา เพราะเวลาเป็นเงินเป็นทอง ฟังระลึกเสมอว่า เวลาและวารีไม่ยินดีจะคอยใคร รู้จักเก็บออม นั่นคือมีสติฟังบรรจบให้ครบบาท อย่ามีหนี้สิน โดยเตือนตนเองว่า อย่าใช้เงินจนกว่าจะได้เงิน เมื่อร่ำรวยแล้วจงใช้ความร่ำรวยให้เป็นประโยชน์ เพราะมีเงินมีทองเจรจาได้ มีไม้มีไต้ปลูกเรือนงาม และความมั่งคั่งร่ำรวยย่อมนำมาซึ่งโอกาสอันดี ทำธุรกิจอย่างเรียบง่าย ไม่ฟุ้งเพื่อทำเกินเหตุ ฟังระมัดระวังอย่าขี่ช้างจับตั๊กแตน รู้จักสังขมประสบการณ์ด้านธุรกิจ เพราะโบราณว่าสิบรู้ไม่เท่าชำนาญ เมื่อเรียนรู้สิ่งที่ควรทำงานเกิดความชำนาญ ไม่ฉกฉวยหาผลประโยชน์จากผู้ที่ไม่มีความหมาย นั่นคืออย่าริคเค็ดจากปู รู้ทันเล่ห์เหลี่ยมในเชิงธุรกิจ การทำธุรกิจส่วนใหญ่มีนโยบายเอาถุงฟ่อยไปตกปลากะพง ขอให้เตือนตนเองอย่าหวังหรือคาดการณ์ล่วงหน้าอย่างไร้เหตุผล คิดถึงสิบเบี้ยใกล้มือ รู้จักรอบคอบ เพราะอาจเกิดเหตุการณ์เสียน้อยเสียมาก เสียมากเสีย แต่เมื่อมีโอกาสที่ดีและเหมาะสมให้รีบลงมือทำธุรกิจโดยมีการวางแผนไต่ตรงตรงเป็นอย่างดี ฟังระลึกว่าผู้กำหนดเวลาได้ทันท่วงที่ย่อมได้ผลตอบแทนสองเท่าไม่โลภมาก และไม่ตกอยู่ในอบายมุข เพราะโลภมากลาภหาย

5.5.2.7 คำสุภาษิตสอนใจทั้งสามภาษาในด้านความสามัคคี รวม 20 ชุด พบว่า มีความเหมือนกันเพียงชุดเดียวคือ ชุดที่ 3 หน้าต่างมีหู ประตูมีตา (ช่อง) กล่าวโดยสรุปคือให้ระมัดระวัง การพูดอาจมีคนแอบฟัง

5.5.2.8 ส่วนคำสุภาษิตสอนใจอีก 19 ชุดมีความคล้ายคลึงกันในเรื่องจุดเน้นที่สำคัญ และมีประเด็นปลีกย่อยที่ต่างกัน เช่น การยกตัวอย่างของสัตว์ต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม สภาพภูมิประเทศ และสภาพภูมิอากาศที่ต่างกัน เช่น เรื่อง**มิตรจิตมิตรใจ** คำสุภาษิตอังกฤษกล่าวว่า **Do unto others as you would have others do unto you.** และคำสุภาษิตของจีนได้เน้นว่า **ต่างคนต่างพึ่งพา** ความต่างระหว่างคำสุภาษิตสอนใจทั้งสามภาษาคือ คำสอนใจไทย เน้นมีน้ำใจต่อกัน ส่วนคำสุภาษิตของอังกฤษกล่าวว่า จงปฏิบัติกับคนอื่นเหมือนที่ตนต้องการ และคำสุภาษิตของจีนเน้นว่า คนเราต้องช่วยเหลือกัน อย่าเอาแต่ใจคน ต้องเรียนรู้นิสัยผู้อื่นไว้ด้วย

5.5.2.9 เมื่อพิจารณาคำสุภาษิตสอนใจทั้งสามภาษาทางด้านสามัคคีโดยรวมแล้วจะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นข้อมูลสอนใจ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ มีมิตรจิตมิตรใจ อยากจะผูกมิตร ก็ต้องทำตนเป็นมิตรกับผู้อื่นก่อน มีวาจาอ่อนหวานและความเมตตา ก็จะชนะทุกสิ่ง รักษาความดีดุจเกลือรักษาความเค็ม มีความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จย่อมอยู่ที่นั่นนั้น นุ่งเข็ม ห่มเข็ม หรือแต่งตัวให้สมกับฐานะ จงรักเพื่อนบ้าน แต่ต้องมีขอบเขต อย่าเป็นคนปากปราศรัยใจ(น้ำใจ) เชือดคอก เมื่อมีครอบครัวก็ควรให้สามีเป็นช้างทำหน้า ภรรยาเป็นช้างทำหลัง ระมัดระวัง อย่าเปิดฝาเรือน คิดก่อนพูดเพราะหน้าต่างมีหู ประตูมีช่อง บางครั้งต้องฟังผู้อื่นบ้าง เพราะพูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง ในชีวิตประจำวันควรมีการเตรียมข้าวของเครื่องใช้ อย่าให้ขาดมือ จึงจะตรงกับคำสอนใจที่ว่า แกงจืดจึงรู้คุณเกลือ จงสู้กับคนชั่วด้วยวิธีอหิงสาอย่างมุ่งมั่น มีใจเป็นนายกายเป็นบ่าว เพราะสวรรค์อยู่ในอก นรกอยู่ในใจ หากต้องติดต่อกับคนหมู่มากต้องคำนึงถึงเรื่องมากหม่อมมากความ เมื่อคิดจะทำกิจการใดอย่าละโมภ อย่าจับปลาสองมือ ปฏิบัติตนดีต่อญาติมิตร ต้องคำนึงถึงคำสอนใจที่ว่า อย่าเห็นจิตดีกว่าไส้ และก็ต้องประพฤติตัวให้ดี ระวังอย่าให้เกิดความเสื่อมเสียในหน้าที่การงาน เพราะปลาเน่าตัวเดียวเหม็นหมดทั้งข้อง คำสอนใจเหล่านี้ทำให้เกิดความสามัคคีในหมู่ผู้ที่ปฏิบัติตนดี

5.5.2.10 คำสอนใจไทยในด้านวิถีชีวิต ด้านธุรกิจ และความสามัคคีแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ ข้อควรปฏิบัติ ข้อมูล(สอนใจ) และข้อห้ามปฏิบัติ รวมจำนวน 60 คำ มีลักษณะเป็นข้อมูล (สอนใจ) มากที่สุดคือร้อยละ 50 ลักษณะเป็นข้อควรปฏิบัติมีร้อยละ 28.33 และลักษณะเป็นข้อห้ามปฏิบัติมีร้อยละ 21.67

5.5.2.11 เมื่อพิจารณาคำสอนใจทางด้านวิถีชีวิต ด้านธุรกิจ และด้านความสามัคคี โดยรวมแล้วจะเห็นได้ว่า คำสอนใจทางด้านวิถีชีวิตมีลักษณะเป็นข้อมูลสอนใจเพื่อให้นักการพหุบัณฑิตามารดา เมื่อเป็นบัณฑิตามารดาที่ต้องอบรมสั่งบุตรหลาน ให้เป็นเด็กเจริญรักเรียนและหมั่นเพียรทำดี ลูกหลานก็

จะเป็นตัวแทนที่ดีของวงศ์ตระกูล มีความสุภาพกิริยามารยาทเรียบร้อย เพราะสำเนียงบอกภาษา กิริยาบอกสกุล อยู่บ้านอย่างมีความสุข รู้จักการคบเพื่อนที่ดี รู้จักคุณลักษณะของคนที่จะสนิทสนมด้วยอย่างถึ่ถ้วนเช่น หน้าเนื้อใจเสือ ข้างนอกสุกใส ข้างในเป็นโพรง อย่าเป็นคนข่มขู่ผู้อื่น นั่นคืออย่าข่มเขาโคขืนให้กินหญ้า มีความประพฤติดี เช่น อย่าแกล้งทำหาเสียน อย่างินทาว่าร้ายบุคคลอื่น มิฉะนั้นจะถูกตั้งฉายาว่า ปากคนยาวกว่าปากกา หรือว่าแต่เขา อิเหนาเป็นเอง มีจิตใจหนักแน่นในเรื่องของความรัก เพราะมีคำกล่าวที่ว่า สามวันจากนารีเป็นอื่น เมื่อทำงานต้องอย่าเอา(ขี้ม) จมูกเขามาหายใจ ต้องเรียนรู้ลักษณะงานว่างานลักษณะใ้จง่ายหรือยาก เช่นปอกกล้วยเข้าปาก หรือเมื่อพบงานยาก ต้องทุ่มเทมาก เสมือนกับฝนทิ้งให้เป็นเข็ม หากทำงานแล้วอาจเกิดความผิดพลาดก็ต้งพิจารณาถึง เหตุและผล อย่างกล่าวโทษผู้อื่นว่า ไร่ไม่ดีโทษปีพาทย์ หรือไร่ไม่ดีโทษปีโทษกลอง และต้องพยายามดับความทุกข์ของตนเองเพื่อความสงบสุข พึงระลึกเสมอว่าความสิ้นต้นหา ย่อมชนะทุกข์ทั้งปวง (พุทธภาษิต) หากบุคคลใดสามารถจดจำคำสอนใจเหล่านี้ได้ มีการคิดไตร่ตรอง และนำไปพิจารณาพร้อมปฏิบัติในข้อควรปฏิบัติ ถิ่นับว่า เป็นบุคคลผู้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีพได้ดี และเป็นสุขในสังคม

คำสอนใจด้านธุรกิจมีความมุ่งหวังส่งเสริมผู้ที่ประสงค์จะทำธุรกิจต้องเป็นคนมุ่งมั่น นั่นคือน้ำขึ้นให้รีบตัก เป็นคนรักษาสัญญา มีความซื่อสัตย์ ถือคคิดว่า ซื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน มีความขยันทำงาน ต้องทำงานด้วยสมองก่อนจะทำงานด้วยมือ มีความตรงต่อเวลา อย่าปล่อยให้โอกาสทองหลุดมือ รู้จักการประหยัดเงินทองและเวลา เพราะเวลาเป็นเงินเป็นทอง พึงระลึกเสมอว่า เวลาและวาริไม่ยินดีจะคอยใคร รู้จักเก็บออม นั่นคือมีสติพึงบรรจบให้ครบบาท อย่ามีหนี้สิน โดยเดือนตนเองว่า อย่าใช้เงินจนกว่าจะได้เงิน เมื่อร่ำรวยแล้วจงใช้ความร่ำรวยให้เป็นประโยชน์ เพราะมีเงินมีทองเจรจาได้ มิไม่มีไร่ปลูกเรือนงาม และความมั่งคั่งร่ำรวยย่อมนำมาซึ่งโอกาสอันดี ทำธุรกิจอย่างเรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อทำเกินเหตุ พึงระมัดระวังอย่าชี้ข้างจับตักแตน รู้จักสั่งสมประสบการณ์ด้านธุรกิจ เพราะโบราณว่า สิบรู้ไม่เท่าชำนาญ เมื่อเรียนรู้สิ่งใดแล้วควรทำจนเกิดความชำนาญ ไม่ฉกฉวยหาผลประโยชน์จากผู้ที่ไม่มีหนทาง นั่นคืออย่าริคเลื้อยจากปู รู้ทันเล่ห์เหลี่ยมในเชิงธุรกิจ การทำธุรกิจส่วนใหญ่มีนโยบายเอากุ้งฝอยไปตกปลากระพง จงเตือนตนเองอย่าหวัง หรือคาดการณ์ล่วงหน้าอย่างไร้เหตุผล คิดถึงสิบเบี้ยโกสุมมือ รู้จักคิดให้รอบคอบ เพราะอาจเกิดเหตุการณ์ที่ว่าเสียน้อยเสียยาก เสียมากเสียง่าย แต่เมื่อมีโอกาสที่ดีและเหมาะสมให้รีบลงมือทำธุรกิจโดยมีการวางแผนไตร่ตรองเป็นอย่างดี พึงระลึกว่าผู้กำหนดเวลาได้ทันท่วงที่ย่อมได้ผลตอบแทนสองเท่า ไม่โลภมาก และไม่ตกอยู่ในนโยบายมุข เพราะโลภมากลาภหาย

คำสอนใจในด้านความสามัคคีส่วนใหญ่ มีลักษณะเป็นข้อมูลสอนใจส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ มีมิตรจิตมิตรใจต่อกัน อยาจะผูกมิตรก็ต้งทำตนเป็นมิตรกับผู้อื่นก่อน มีวาจาอ่อนหวาน และความเมตตาที่จะชนะทุกสิ่ง รู้จักรักษาความดีคุณเกลือรักษาความเค็ม เมื่อมีความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จย่อมอยู่ที่นั่นนั่น นุ่งเจียมห่มเจียมหรือแต่งตัวให้สมกับฐานะ จงรักเพื่อน

บ้านแต่ต้องมีขอบเขต อย่าเป็นคนปากปราศรัยใจ(น้ำใจ) เชื้อคอคอ เมื่ออยู่ในบ้านก็ควรให้สามีเป็นช่างทำหน้าที่ ภรรยาเป็นช่างทำหลัง รั้วรั้วระวางอย่าเปิดฝาเรือน กัดก่อนพูดเพราะหน้าค่างมีหู ประตูมีช่อง บางครั้งต้องฟังผู้อื่นบ้าง เพราะพูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง ในชีวิตประจำวันควรมีการเตรียมข้าวของเครื่องใช้อย่าให้ขาดมือ จึงจะตรงกับคำสอนใจที่ว่า เก่งจัดจึงรู้คุณเกลือ จงสู้กับคนชั่วด้วยวิธีอหิงสา มีใจเป็นนาย กายเป็นบ่าว เพราะสวรรค์อยู่ในอก นรกอยู่ในใจ หากต้องติดต่อกับคนหมู่มาก ต้องคิดถึงเรื่อง มากหมอมากความ เมื่อคิดทำกิจการใดอย่าละโมภ อย่าจับปลาสองมือ ปฏิบัติตนดีต่อญาติมิตรต้องคำนึงถึงคำสอนใจที่ว่า อย่าเห็นขี้ดีกว่าไส้ และก็ต้องประพฤติตัวให้ดี ระวางอย่าให้เกิดความเสื่อมเสียในหน้าที่การงาน เพราะปลาเน่าตัวเดียวจะเหม็นหมดทั้งข้อง ผู้ที่ปฏิบัติตนตามคำสอนใจในด้านวิถีชีวิต ด้านธุรกิจ และความสามัคคีแล้ว จะเป็นสุขตั้งแต่ตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม ประเทศชาติ และประชาโลกโดยรวม

5.6 อภิปรายผล

5.6.1 เอกสารตำราการแปลไทยของรัชนี้ ซอโศตถิกุล “สุภาษิตอังกฤษ-คำสอนของไทยที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน” มีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการแปลคำสุภาษิต สำนวน โวหาร คำพังเพย และคำอุปมาอุปไมย ซึ่งผู้แต่งได้เรียกโดยรวมว่า “คำสอนใจ” มากที่สุด และเป็นการจุดประกายให้ผู้อ่านได้สนใจเรื่องวัฒนธรรมข้ามชาติที่มีอยู่ในคำสอนใจของไทย

5.6.2 จากศึกษาการนำเสนอ การจัดหมวดหมู่ รูปแบบการแปล และตัวอย่างของการแปลคำสุภาษิต สำนวนโวหาร คำพังเพย และคำอุปมาอุปไมยในเอกสารและตำราการแปลของไทย 10 เล่ม ซึ่งจัดพิมพ์ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2514 จนถึงปัจจุบันพบว่า วิธีการแปลที่ผู้แปลใช้มากที่สุดคือ การแปลแบบตรงตัว และวิธีการแปลที่ผู้แปลใช้น้อยที่สุดคือ การแปลแบบตีความ เอกสารและตำราการแปลของไทย 10 เล่มนี้เป็นตัวอย่างเอกสารที่คิของผู้ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการแปลทั่วไป

5.6.3 คำสุภาษิต สำนวนโวหาร คำพังเพย และคำอุปมาอุปไมยส่วนใหญ่ของไทยมุ่งที่จะสอนใจคน ให้ทำความดี อย่าประมาท อย่าทำชั่ว ยึดมั่นในศาสนา ผู้วิจัยจึงมีความเห็นสอดคล้องกับรัชนี้ ซอโศตถิกุล (2548) ได้กล่าวถึงคำสุภาษิต คำพังเพย คำอุปมาอุปไมย และสำนวนไทยต่าง ๆ ที่ส่วนมากเน้นในเรื่องการสอนใจ จึงได้เรียกรวมคำประเภทต่าง ๆ เหล่านี้ว่า “คำสอนใจ” อันเป็นคติสอนใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งผู้วิจัยเห็นด้วยกับรัชนี้ ซอโศตถิกุลที่จะไม่เน้นในเรื่องการเรียกประเภทคำต่าง ๆ ในเอกสารตำราของไทยจำนวน 10 เล่ม และที่นอกเหนือจากตำราเหล่านี้ ซึ่งบางครั้งอาจเรียกสับสนกัน บางครั้งเรียกคำเหล่านี้ต่างกัน และมีเอกสารบางเล่มเรียกเหมือนกัน ผู้แต่งเอกสารตำราการแปลของไทยควรเรียกคำเหล่านี้รวมว่า “คำสอนใจ” เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนกับผู้เรียน และจะได้ประโยชน์มากกว่าการเน้นเรียกชื่อแยกหลายอย่างจนก่อให้เกิดความเข้าใจผิด ขอให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายอย่างถูกต้องจะดีกว่า

5.6.4 ผู้เรียนควรได้ศึกษาวิเคราะห์คำสอนใจของไทยโดยเปรียบเทียบกับคำสุภาษิตสอนใจของชาติต่าง ๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาอินเดีย และภาษาจีน เพื่อศึกษาความหมายของคำสุภาษิตสอนใจ อรรถลักษณะของคำสุภาษิตในหลากหลายภาษา รวมทั้งการวิเคราะห์มุมมองของคนภายในวัฒนธรรม ด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการครองเรือน การแต่งกาย การปรุงอาหาร และการประกอบอาชีพ เพื่อเป็นการต่อยอดความรู้ในด้านภาษา การแปล และวัฒนธรรมข้ามชาติในระดับปริญญาที่สูงกว่าระดับปริญญาตรี

5.7 ข้อเสนอแนะ

5.7.1 ข้อเสนอแนะในประเด็นที่ศึกษา

5.7.1.1 จัดรายวิชาที่เกี่ยวกับการแปล คำสุภาษิต สำนวน โวหาร คำพังเพย และคำอุปมาอุปไมยของไทย กับคำสุภาษิตในภาษาอังกฤษ และภาษาจีน ให้นักศึกษาได้เรียนรู้เข้าใจภาษาและวัฒนธรรมข้ามชาติให้ได้รับความรู้เพิ่มเติมจากการเรียนหลักการแปลโดยทั่วไป

5.7.1.2 นำความรู้ที่ได้จากการวิจัยนี้สอนนักศึกษา ให้เข้าใจวัฒนธรรมข้ามชาติในด้านวิถีชีวิต การทำธุรกิจ และความสามัคคี เพื่อเป็นความรู้ที่จะได้นำไปใช้ชีวิตในอนาคต เมื่อจบการศึกษา ความรู้ทางวัฒนธรรมข้ามชาติทั้งสามด้านนี้จะช่วยทำให้ผู้เรียนมีความรู้สามารถวางตัวดี มีคุณธรรม มีความรู้ความมั่นใจ ในการประกอบอาชีพธุรกิจ และนำข้อคิดต่าง ๆ ในด้านความสามัคคี เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับประเทศชาติได้ในอนาคต

5.7.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

5.7.2.1 ศึกษาวิจัยคำสุภาษิตสอนใจภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน โดยศึกษาความหมายของคำสุภาษิตสอนใจ อรรถลักษณะของคำสุภาษิตทั้งสามภาษา รวมทั้งการวิเคราะห์มุมมองของคนภายในวัฒนธรรม ด้านอื่น ๆ เช่น การประกอบอาหาร การครองเรือน การแต่งกาย การรักษาสุขภาพ และพิธีกรรมต่าง ๆ

5.7.2.2 ศึกษาวิจัยประวัติความเป็นมาของคำสุภาษิตสอนใจภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน มุมมองของคนภายนอกวัฒนธรรม และผลกระทบต่อสังคมในด้านต่าง ๆ เช่น คุณธรรมประจำชาติ อิทธิพลของวัฒนธรรมข้ามชาติต่อแนวคิดด้านความรักชาติ และความสามัคคีภายในชาติ